

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

PL. ÚS 26/06-21

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí pléna zloženého z predsedu Eduarda Báránya a zo sudcov Jána Auxta, Juraja Babjaka, Alexandra Bröstla, Ľubomíra Dobríka, Ľudmily Gajdošíkovej, Juraja Horvátha, Jána Lubyho, Lajosa Mészárosa a Štefana Ogurčáka 6. decembra 2006 o návrhu skupiny 33 poslancov Národnej rady Slovenskej republiky, zastúpených JUDr. D. L., poslancom Národnej rady Slovenskej republiky, na začatie konania o súlade § 102c zákona č. 578/2004 Z. z. o poskytovateľoch zdravotnej starostlivosti, zdravotníckych pracovníkoch, stavovských organizáciách v zdravotníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov s čl. 1 ods. 1, čl. 12 ods. 2 v spojení s čl. 20 ods. 1 a čl. 12 ods. 2 v spojení s čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a o pozastavení účinnosti § 102c zákona č. 578/2004 Z. z. o poskytovateľoch zdravotnej starostlivosti, zdravotníckych pracovníkoch, stavovských organizáciách v zdravotníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov takto

r o z h o d o l :

1. Návrh skupiny 33 poslancov Národnej rady Slovenskej republiky na začatie konania o súlade § 102c zákona č. 578/2004 Z. z. o poskytovateľoch zdravotnej starostlivosti, zdravotníckych pracovníkoch, stavovských organizáciách v zdravotníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov s čl. 1 ods. 1, čl. 12

ods. 2 v spojení s čl. 20 ods. 1 a čl. 12 ods. 2 v spojení s čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky prijíma na ďalšie konanie.

2. P o z a s t a v u j e účinnosť § 102c zákona č. 578/2004 Z. z. o poskytovateľoch zdravotnej starostlivosti, zdravotníckych pracovníkoch, stavovských organizáciách v zdravotníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bol 26. novembra 2006 doručený návrh skupiny 33 poslancov Národnej rady Slovenskej republiky, zastúpených JUDr. D. L., poslancom Národnej rady Slovenskej republiky (ďalej len „navrhovateľ“), na začatie konania o súlade § 102c zákona č. 578/2004 Z. z. o poskytovateľoch zdravotnej starostlivosti, zdravotníckych pomôckach, stavovských organizáciách v zdravotníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 578/2004 Z. z.“) s čl. 1 ods. 1, čl. 12 ods. 2 v spojení s čl. 20 ods. 1 a čl. 12 ods. 2 v spojení s čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“).

Navrhovateľ odôvodňuje návrh na začatie konania o súlade tým, že Národná rada Slovenskej republiky schválila zákon č. 527/2006 Z. z., ktorý o. i. novelizoval zákon č. 578/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov a s účinnosťou od 1. októbra 2006 do tohto zákona doplnil aj § 102c ustanovujúci vyňatie z exekúcií, týkajúce sa niektorých právnických osôb poskytujúcich zdravotnú starostlivosť.

V súčasnosti pôsobia na trhu poskytovania zdravotnej starostlivosti subjekty tak štátne, ktoré ešte neprešli transformáciou, ako aj subjekty zriadené samosprávou a osoby súkromného práva. Všetky tieto subjekty poskytujú zdravotnú starostlivosť na základe zákona, majú rovnaké postavenie a povinnosti s výnimkou jednej – poskytovatelia zriadení štátom alebo samosprávou sú podľa návrhu § 102c zákona č. 578/2004 Z. z. chránení pred exekúciou (ďalej aj „zvýhodnení poskytovatelia“) a ostatní, v predmetnom ustanovení

neuvedení, poskytovatelia zdravotnej starostlivosti nie (ďalej aj „znevýhodnení poskytovatelia“). Navrhovateľ preto namieta, že takáto selektívna ochrana pred exekúciou je retroaktívna, porušuje princíp rovnosti a je diskriminačná.

Navrhovateľ požaduje vydať nález, ktorým by ústavný súd vyslovil nesúlad napadnutých ustanovení s označenými článkami ústavy.

S poukazom na § 38 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) navrhovateľ ďalej požaduje, aby ústavný súd uznesením pozastavil účinnosť § 102c zákona č. 578/2004 Z. z., pretože jeho ďalšie uplatňovanie môže ohroziť základné práva alebo slobody podľa druhej hlavy ústavy a spôsobiť hospodárske škody, ako aj nenapraviteľné následky.

II.

Podľa čl. 125 ods. 1 písm. a) ústavy ústavný súd rozhoduje o súlade zákonov s ústavou (...).

Podľa čl. 125 ods. 2 ústavy ak ústavný súd prijme návrh na konanie podľa odseku 1, môže pozastaviť účinnosť napadnutých právnych predpisov, ich častí, prípadne niektorých ich ustanovení, ak ich ďalšie uplatňovanie môže ohroziť základné práva a slobody, ak hrozí značná hospodárska škoda alebo iný vážny nenapraviteľný následok.

Podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 25 ods. 3 zákona o ústavnom súde, ak sa návrh neodložil alebo neodmietol, prijme sa na ďalšie konanie v rozsahu, ktorý sa vymedzí vo výroku uznesenia o prijatí návrhu.

Podľa § 38 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže rozhodnúť o pozastavení účinnosti napadnutých právnych predpisov, ich častí, prípadne niektorých ich ustanovení aj na návrh účastníka konania. Návrh na pozastavenie účinnosti musí obsahovať konkretizáciu a spôsob ohrozenia základných práv alebo slobôd alebo skutočností, ktoré preukazujú, že hrozí značná hospodárska škoda alebo iný vážny nenapraviteľný následok. O tomto návrhu rozhodne ústavný súd bez zbytočného odkladu.

Ústavný súd preskúmal návrh na začatie konania a dospel k záveru, že spĺňa všetky ústavou a zákonom o ústavnom súde predpísané predpoklady na jeho prijatie na ďalšie konanie, a preto rozhodol tak, ako je to uvedené v bode 1 výroku tohto uznesenia.

Podľa názoru ústavného súdu sú splnené podmienky aj na pozastavenie účinnosti napadnutého § 102c zákona č. 578/2004 Z. z. vzhľadom na to, že ďalšie uplatňovanie tohto ustanovenia môže ohroziť základné práva alebo slobody podľa druhej hlavy ústavy, spôsobiť hospodárske škody, ako aj nenapraviteľné následky.

Podľa čl. 125 ods. 5 ústavy platnosť rozhodnutia o pozastavení účinnosti § 102c zákona č. 578/2004 Z. z. zanikne vyhlásením rozhodnutia vo veci samej, ak toto rozhodnutie o pozastavení účinnosti ústavný súd už predtým nezruší, pretože pominuli dôvody, pre ktoré bolo prijaté.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 6. decembra 2006